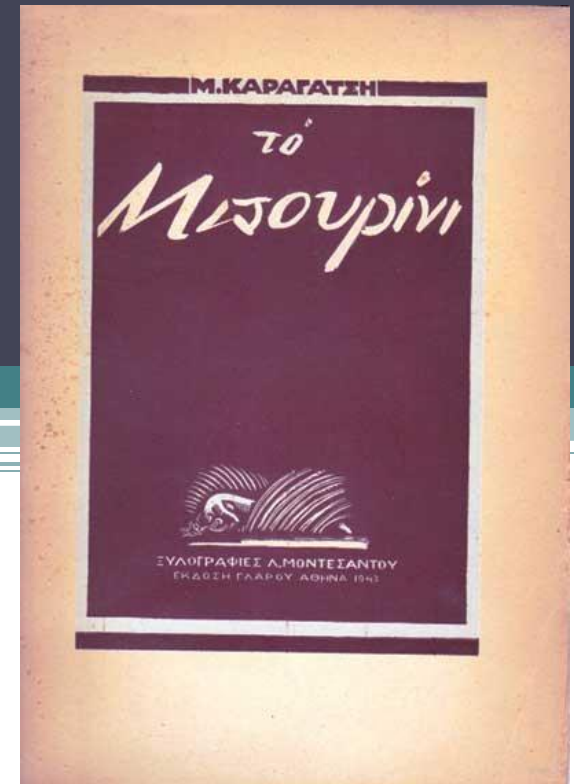

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ ΑΔΕΡΦΟΥ

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ

- Δεν υπάρχει κάποιος συγκεκριμένος συγγραφέας αλλά το θέμα το έχουν χρησιμοποιήσει στα έργα τους πολλοί λογοτέχνες, Έλληνες και ξένοι. Ο C. Fauriel είχε επισημάνει τις ομοιότητες που παρουσιάζει η μπαλάντα Λεονόρα (1773) του Γερμανού ποιητή G. A. Bürger με το Τραγούδι του νεκρού αδελφού. Από τους Έλληνες δραματοποίησαν το τραγούδι ο Αργ. Εφταλιώτης, ο Φώτος Πολίτης και ο Ζ. Παπαντωνίου.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

- Την Αρετή, μια δωδεκάχρονη κόρη αποφασίζουν οι εννιά αδερφοί και η μάνα της να την παντρέψουν πολύ μακριά. Η απόφαση πάρθηκε ύστερα από πίεση του Κωσταντή , ο οποίος έπεισε τελικά τη μάνα και τους οκτώ αδερφούς δίνοντας όρκο ότι θα φέρει την Αρετή από τα ξένα στη μάνα , αν συμβεί κανένα δυσάρεστο η ευχάριστο οικογενειακό γεγονός. Αργότερα, μετά το γάμο της Αρετής , όλοι οι αδερφοί της πέθαναν και η μάνα αναθεμάτιζε το νεκρό Κωσταντή , επειδή δεν τήρησε τον όρκο του. Τότε αυτός βγήκε μια νύχτα από τον τάφο του και έφτασε στην αδερφή του , την πήρε και καβάλα στο άλογο έφυγαν για το πατρικό τους . Όταν έφτασαν στον τόπο τους , ο Κωσταντής ξαφνικά μπήκε στον τάφο του και μόνη της πήγε στο σπίτι που το βρήκε ερημωμένο. Η μάνα της αρνήθηκε αρχικά να δεχτεί τον επισκέπτη. Όταν όμως άκουσε ότι πρόκειται για την Αρετή, της άνοιξε, αγκαλιάστηκαν και πέθαναν και οι δύο.

ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ

- Η μητέρα είναι διστακτική με την απόφαση του Κωσταντή και ζητά εγγύηση από εκείνον ότι η κόρη της θα επιστρέψει σε περίπτωση κάποιου σημαντικού γεγονότος
- Κυριότερο στοιχείο που επιβεβαιώνει αυτή την αξιοθαύμαστη αγάπη μητέρας κόρης είναι η αντίδραση τους τη στιγμή της συνάντησης. Τόσο έντονα ήταν τα συναισθήματα ώστε και οι δύο πέθαναν η μια στην αγκαλιά της άλλης. Καταλαβαίνουμε βέβαια ότι αυτή η αγάπη πηγάζει και από το γεγονός ότι εκείνη την περίοδο τα κορίτσια που δεν είχαν την δυνατότητα και την ευκαιρία να μορφωθούν περνούσαν πολύ χρόνο στο σπίτι με τη μητέρα τους ασχολούμενες με τα οικιακά

ΣΤΕΛΛΑ ΒΙΟΛΑΝΤΗ

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ

Ο Γρηγόριος Ξενόπουλος γεννήθηκε στις [9 Δεκεμβρίου 1867](#) και πέθανε στις [14 Ιανουαρίου 1951](#) ήταν [Ζακυνθινός](#) μυθιστοριογράφος, δημοσιογράφος και συγγραφέας θεατρικών έργων. Διετέλεσε αρχισυντάκτης στο θρυλικό πια περιοδικό [Η Διάπλασις των Παίδων](#) κατά την περίοδο 1896 - 1948. Κατά την αρχισυνταξία του Ξενόπουλου στο περιοδικό ήταν και ο βασικός του συντάκτης. Είναι χαρακτηριστική η υπογραφή του Σας ασπάζομαι, Φαίδων, που χρησιμοποιούσε στις επιστολές που υποτίθεται έστελνε στο περιοδικό. Ήταν ο ιδρυτής και εκδότης του περιοδικού [Νέα Εστία](#), το οποίο εκδίδεται ακόμα και σήμερα. Το 1931 έγινε ακαδημαϊκός. Μαζί με τους [Παλαμά](#), [Σικελιανό](#) και [Καζαντζάκη](#) ίδρυσε την Εταιρεία Ελλήνων Λογοτεχνών, της οποίας ήταν και πρώτος πρόεδρος (1934-37).

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

- Ο Χρηστάκης Ζαμανός δουλεύει ως υπάλληλος του αγγλικού τυπογραφείου της Ζακύνθου. Εκεί γνωρίζει και ερωτεύεται την κόρη ενός πλούσιου μεγαλέμπορου, την Στέλλα Βιολάντη. Έτσι, αποφασίζει να της στείλει ένα γράμμα για να της εκμυστηρευτεί τα συναισθήματά του. Αυτή απαντά θετικά με τον ίδιο τρόπο. Όταν όμως μαθαίνει ο πατέρας της τι έγινε, εξαγριώνεται κι οργίζεται, διότι του φαίνεται αδιανόητο η κόρη του να παντρευτεί κάποιον κατώτερης κοινωνικής και οικονομικής τάξης. Αποφασίζει να κλειδώσει την Στέλλα, αφού πρώτα την δείρει. Στην συνέχεια, ενώ ο Χρηστάκης παντρεύεται κάποια άλλη γυναίκα, η Στέλλα αρρωσταίνει. Τελικά, πεθαίνει χωρίς να μάθει για την υποκρισία και την ψεύτικη αγάπη του.

ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ

Η σχέση της Στέλλας με τον πατέρα της είναι τελείως τυπική. Ο πατέρας παίρνει τις αποφάσεις για εκείνη χωρίς να ενδιαφέρεται για την δική της άποψη. Επιπλέον, οι συζητήσεις ή η επαφή μεταξύ τους αποτελούν σπάνιο φαινόμενο αφού ο πατέρας προτιμά να στέλνει την γυναίκα του να ανακοινώνει τις αποφάσεις του στην κόρη του ενώ εκείνος αδιαφορεί και προσπαθεί μόνο να διατηρεί την εικόνα του στην "μικρή" αυτή κοινωνία.

Οι σχέσεις της κόρης και της μητέρας δεν είναι το ίδιο τυπικές με αυτές του πατέρα. Η Στέλλα έχει περισσότερο θάρρος απέναντι στην μητέρα της και μέσω εκείνης προσπαθεί να "πολεμήσει" τον πατέρα της. Οι δυο γυναίκες εκδηλώνουν τα αισθήματά τους ευκολότερα η μια στην άλλη και έτσι κάνουν ευκολότερα συζητήσεις. Παρ' όλα αυτά η μητέρα διατηρεί τον αυταρχισμό και την αυστηρότητα του ανδρός της και προσπαθεί να επιβάλλει την γνώμη της.

ΤΟ ΜΠΟΥΡΙΝΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ

- Το πραγματικό του όνομα ήταν Δημήτριος Ροδόπουλος. Το ψευδώνυμο Καραγάτσης προήλθε από το δέντρο πελέα ή караγάτσι στο εξοχικό της οικογένειάς του στη [Ραψάνη](#) της [Θεσσαλίας](#), όπου περνούσε τα περισσότερα εφηβικά καλοκαίρια του. Εκεί συνήθιζε να διαβάζει καθισμένος κάτω από ένα караγάτσι που βρισκόταν στον περίβολο της εκκλησίας του χωριού. Ο Μ. Καραγάτσης γεννήθηκε στις [23 Ιουνίου 1908](#) και πέθανε στις [14 Σεπτεμβρίου 1960](#), ήταν Έλληνας πεζογράφος, Διακρίνεται η ικανότητά του να δημιουργεί πρωτότυπους αφηγηματικούς χαρακτήρες και πλοκές που κρατούν αμείωτο το ενδιαφέρον του αναγνώστη. Ο χαρακτηρισμός που απέδωσαν οι περισσότεροι κριτικοί της λογοτεχνίας στον Καραγάτση ήταν «γεννημένος πεζογράφος». Όλοι αναγνώριζαν την αφηγηματική του ευχέρεια και τη δημιουργική φαντασία του. Ειδικά η φαντασία του είναι αυτό που τον ξεχωρίζει από τους περισσότερους πεζογράφους και όχι μόνο αυτούς της [γενιάς του '30](#).

M. Καραγάτσης

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

- Ο γερο-Γκουντής ο Πουτούλης είναι ένας από τους κολίγους του τσιφλικά. Εκείνο το βράδυ πήγε στο κονάκι του αφέντη του, θέλοντας κάτι να του πει. Χτύπησε και του άνοιξε ο επιστάτης του τσιφλικά. Το κονάκι ήταν ένα παλιό διώροφο σπίτι, που πριν ανήκε στον τσιφλικά Ρουστένμπη. Ο καινούριος ιδιοκτήτης, ο Πήτερ Χατζηθωμάς, ήταν μεγαλωμένος στην Αγγλία και πίστευε ότι «οι δουλειές είναι δουλειές». Με το κτήμα και τους ανθρώπους δεν άλλαξε τίποτα. Μπαίνοντας στον οντά ο κολίγας βρίσκει τον τσιφλικά παρέα με μια όμορφη γυναίκα. Ο γερο-Γκουντής τον παρακαλά να μην του πάρει τη μισή σοδειά, όπως ήταν η συμφωνία, γιατί η παραγωγή του φέτος ήταν μειωμένη. Ο τσιφλικάς αρνείται και ο γερο-Γκουντής του λέει ότι έχει πολλά χρέη εξαιτίας της αρρώστιας της κόρης του Ζωγράφως. Τότε ο τσιφλικάς τον διώχνει χωρίς απάντηση. Στο τέλος του καλοκαιριού ο επιστάτης ζύγιζε την παραγωγή για να πάρει το μερίδιο του αφεντικού. Ζυγίζοντας έβαζε το πόδι του πάνω στη ζυγαριά για να κλέψει τον γέρο κολίγα. Ο γιος του γερο-Γκουντή, ο Νάσος, αντέδρασε, όμως ο πατέρας του ζήτησε συγγνώμη από τον επιστάτη. Τότε ο Νάσος έφυγε για τα χωράφια. Αμέσως μετά έρχεται ο τσιφλικάς και ανακοινώνει στον Γκουντή ότι φέτος θα του πάρει κάτι λιγότερο από τη μισή σοδειά. Ο Γκουντής πήγε να φιλήσει το χέρι του τσιφλικά, για να τον ευχαριστήσει, όμως εκείνος δεν τον άφησε. Του ανακοινώνει επίσης ότι θέλει την κόρη του Γκουντή, τη Ζωγράφω, να την πάρει υπηρέτρια στο κονάκι του. Πριν προλάβει ο κολίγας να απαντήσει, ο Χατζηθωμάς φεύγει.

ΣΧΕΣΕΙΣ ΗΡΩΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΣ

- Σχέση Γκουντη- γυναίκας του: Είναι υποταγμένη στον άντρα της, όπως αυτός είναι υποταγμένος στον αφέντη του. Η γυναίκα του κολίγα είναι η «σκλάβα του κάμπου». Δουλεύει αδιάκοπα και σωπαίνει, χωρίς κανένα δικαίωμα και χωρίς να έχει δική της γνώμη.
- Σχέση Γκουντη- κόρης του : Είναι βουβό πρόσωπα. Δεν έχει το δικαίωμα να μιλήσει ούτε καν για θέματα ζωτικής γι' αυτήν σημασίας. Άλλοι αποφασίζουν ερήμην της. Είναι πρόσωπο εξαρτημένο πλήρως από τον πατέρα.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΠΡΟΚΥΠΤΟΥΝ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Από τα κείμενα καταλαβαίνουμε ότι η γυναίκα κατέχει τη 2^η θέση μέσα στην οικογένεια. Δεν έχει την δική της γνώμη και πρέπει να πιστεύει και να υπακούει στις πατριαρχικές αντιλήψεις της κοινωνίας της εποχής. Οι μοναδικές υποχρεώσεις της γυναίκας ήταν το μέγιστο των παιδιών και οι οικιακές εργασίες.

Τα μέλη της ομάδας:

- Τακτικός Ραφαήλ
- Στάικος Παναγιώτης
- Τριανταφύλλης Φώτης